

munka kiteljesedhet, illetve az alkotók népszerűsítése történik. Kiemelten említette ezen szerepében a Gemenci Rt., illetve a pamuki Muray Műhely mint alkotótelepek jelentőségét, valamint a vadászújságok népszerűsítő szerepét. *Har-mat Attila* csontmetsző művész az iparművészek helyzetét értékelte. Elmondta, sokkal nehezebb helyzetben vannak, hiszen az általuk készített műalkotások bemutatása, kiállítási lehetősége korlátozottabb, mint a festőké. Ezért egyelőre a hazai megjelenésük nehezebb, amelyre az elkövetkező időszakban megoldást kell találni.

A hozzászólók pozitívan értékelték a vadászati és természeti képzőművészet év keretében megrendezett kiállításokat, az album megjelenését, a két szaklap segítségét abban, hogy az eddig kevésbé ismerteket is bemutatták, az alkotótáborok adta lehetőségeket, valamint a semmivel nem helyettesíthető baráti kapcsolatok kialakulását.

A konferencia Zárónyilatkozatot fogadott el, amelynek főbb elemei: A természeti, vadászati képzőművészetek értékmentő szerepe és feladata kiemelkedő a vadászati kultúra, a természeti értékek megismerése és hagyományok ápolásában. A mecenatúra során, a pályázati rendszerekben kapjanak nagyobb támogatást az országos kiállítások szervezői, képzőművészeti katalógusok, albumok, valamint a vadászati szaklapokban évente rendszeresen egy alkalommal megjelenő képzőművészeti mellékletek. A jelenlévők szükségesnek tartják azt, hogy a Vadászati képzőművészeti konferencia rendszeresen kerüljön megrendezésre. Szükséges továbbá, hogy a képzőművészeknek a vadászati kultúra és hagyományok ápolása érdekében tett értékmentő tevékenységét az érdekképviseltek, illetve az állami szervek az általuk alapított díjak odaítélésakor ismerjék el.

Dr. Ignác Magdolna

Közlemény

Az OEE Szeniorok Tanácsa ez évi soros ülését 2002. november 27-én Budapesten a Fő u. 68. sz. alatti helyiségében tartotta. Az ülésen jelen volt a tagság 80%-a.

– A tervezett napirend keretében előadást tartott *Holdampf Gyula*, az FVM Erdészeti Hivatal elnökhelyettese, „Az erdészeti politika időszerű kérdései az EU-csatlakozással kapcsolatban” címen, amelynek szemléletes megvilágítása igen hasznos, új ismereteket nyújtott a jelenlévők számára.

Az EU fejlődési folyamatának és célkitűzéseinek ismertetése során elhangzott gondolatok rámutattak azokra az új szempontokra, amelyek meghatározzák a várható „korszakot”. A vázolt új feltételek a szakma fejlődési irányát egyrészt behatárolják, másrészt, ha az azokban „foglalt” lehetőségeket korán/időben felismerjük, azok célszerűbben hasznosíthatók:

- Általánosan megállapítható, hogy az EU tagállamaiban a termelés intenzifikálásával ma már a túltermelési szakaszba léptünk. Ennek az iránynak a módosítására az intenzivitás visszafogása került megfogalmazásra. Ilyen irányban hat az új támogatási stratégia, amelynek célja átvezetni a gazdaságokat a vidékfejlesztés lehetőségeinek hasznosítása felé. E vonatkozásban áthelyezik a preferálás/támogatás súlypontját a termékről a természetes személyre, illetve a tájegységi fejlődés tényezőire, amelyben az erdősítés/fásítás fedezeti feltételei is túlsúlyosak.

- Az erdészetet illetően megállapítható, hogy a 15 államnak eddig csak közös erdészeti stratégiája volt, ill. van, amelynek általános szakmai, jogi stb. irányelvei léteznek. Az új statisztikai rendszer és a támogatási alapok meghatározóan az agráriumhoz kötöten alakultak ki: az úgynevezett első pilléres a termeléshez, a piachoz – vagyis a mennyiséghez –, illetve a második vidékfejlesztési – öko-szociális – pillérhez köthető támogatásokra. Ezekre a csatlakozó országok a „felkészültségük arányában” pályázhatnak. A hazai döntéshozatali és az ügyintézési rendszert ennek figyelembevételével kell átalakítani. A források jelentősebb bővítéséhez új utakat nyithat a második pilléres források feltételeinek minél korábbi megismerése, tudatosítása mint a lehetőségek jobb hasznosítása.

- Erdészeti szempontból pályázható alapokra elsősorban a magán- és közösségi tulajdonú jogalanyok számíthatnak.

2003 A pacsirták védelmének éve

Ebben az évben a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület a pacsirták védelmére kívánja felhívni a figyelmet. Magyarországon négy fajuk rendszeresen költ, további két fajuk, a havasi fülespacsirta és a kalandrapacsirta elvétve megfigyelhető ritka fajok.

A leggyakoribb, legismertebb faj a mezei pacsirta. Március elején érkezik meg a Földközi-tenger mellékéről. Ettől kezdve gyönyörködhetünk énekében a réteken, mezőkön. A búbos pacsirta vonzódik az emberi környezethez. Gyakran figyelhetjük meg utak, vasutak mentén. Egyre nagyobb számban telepszik meg a városi lakótelepeken, illetve bevásárlóközpontok autóparkolóiban. Rendszeresen költ a lapos tetejű épületek tetején. Állandó madarunk, amely havas teleken behúzódik a településekre.

A legkisebb méretű pacsirtánk a sziki pacsirta, amely egyben a legritkább is. Ezért nyilvánították fokozottan védettnek. Hazai állományát 8–10 párra becsülik a szakemberek. A hortobágyi pusztákon, valamint az Alföld mezőgazdasági területein költ.

Kevésbé ismert faj, az erdei pacsirta is, amely vonzódik az erdős területekhez. Az erdőfelújítások, erdei vágásterületek, fás legelők költőmadara. A zárt erdőket kerüli. A mezei pacsirtához hasonló mesterdálnok. Messzire csengő kellemes fuvalaszerű énekében visszatevő motívumként ismétli dallamos „lu-lu-lu” trilláit. Általában egy fa hegyéről kiindulva, a magasban énekel.

A pacsirták valamennyi faja védett. Az erdei pacsirta kivételével réteken, mezőkön, mezőgazdasági területeken költenek. Az egyik legnagyobb veszélyt az élőhelyeik átalakítása jelenti. A pacsirtákat, de különösen a mezei pacsirtát Dél-Európában rendszeresen befogják, illetve vadásszák étkezési célokra. Ez a tevékenység az európai, így a hazai állományokat is jelentősen veszélyezteti. Az elmúlt évek során a szomszédos országokban is megjelentek a madárpusztítók. Hazánkat elsősorban tranzit országgként használják. Időnként a médiában bukkan fel egy-egy megdöbbentést keltő hír több száz, esetleg több ezer elpusztult madárról beszámolóval.

Andrési Pál

A cca. 18 jellegű szakmai prioritás feltételeihez alkalmazkodva ajánlatos azokat figyelemmel kísérni. Az ilyen körbe tartozó céltartományokra irányuló pályázatok feltételeit kell megismerni és előkészíteni.

A téma kapcsán kérdésekkel és véleményekkel a következők emelték a szakmai információcsere értékét: *dr. Szász T., dr. Erdős L., Pechtol I., Halász A., Varga B.*

A következő napirendként az előző ülésünkön kezdeményezett, „hagyományozható tanulságok” témakörben *dr. Madas László* első alkalommal mintaértékűen formázott módon osztotta meg velünk „Hagyományozható gondolatait”. Az élményszerű és igen érdekfeszítően közölt életút-válogatás bensőséges formálja a közösség szellemi atmoszféráját. Nehéz kiragadni azokat a tapasztalattal igazolt megállapításokat, „közmondássá” nemesült gondolatokat, amelyek mindannyiunkat gazdagabbá tettek. Ezekből következzen néhány gondolat:

– Az életben nagy ajándék a meleg családi otthon. – A sport átsegít sok nehézségen és erősíti a küzdeni tudás képességét, amihez a katonaság is hozzájárult. – A régi barátságokat ápolni kötelesség. – Fogsági tapasztalataiból kiemelhető, hogy aki feladta, az meghalt. – Beigazolódott a korszak azon irányzata, amely úgy tömöríthető, hogy „Fiatal szakemberek, ki a termelésből” – Hallottuk Áprily Lajos költővel történt beszélgetése hogyan járult az „ígéretes fákra” alapított, újszerű erdőművelési módszer, jelzős fogalom lényegének a „kifejezéséhez”, „megszületéséhez”. – Az erdészeti kérdéseket fő mellett lehet és kell megoldani. – Ez a generáció gyakorlati formálta és átélte azt az erdészeti, technológiai nagy átalakulást (fakitermelési forradalmat), amely a gyalufogas fűrésztől vezetett a különböző fűrészgép és szállító-, illetve rakodóeszköz stb. alkalmazásáig. Az erdő több oldalú használatához új utakat választott; a „parkerdő” fogalmától, annak szolgáltatásai megszervezéséig, új fatermékek „kitalálásától” a fahasznosítás módjainak megválasztásáig stb. Nagy kár, hogy a magyar középhegység honos fafajú erdősége nem tudja eltartani magát!

A tagság igen sikeresnek minősítette *dr. Madas László* kollegánk által az így megformált „Szellemi hagyatékolást”. Az újszerű tájékoztatóért tagságunk elismerő köszönetét fejezte ki, megerősítve, hogy a kezdeményezés folytatása kívánatos, egyelőre önkéntes jelentkezéssel.

Az egyéb bejelentésekre kevés időt hagytak az igen hasznos napirendek, amelyek gyorsan mulasztották ülésünk idejét. A tagság azonban így is állást foglalt az elnök előterjesztésében *Lutonszky Zoltántól érkezett javaslatról*. A javaslat célja kezdeményezni azon nagy tekintélyű professzoraink mellszobrának a Soproni Egyetem botanikus kertjében történő felállítását, akik a már „megörökítettekhez” hasonló példaértéket képviselnek. A javaslatot megvitató véleménycsere eredménye a következő állásfoglalásban összegezhető: amely arra irányult a Seniorok Tanácsa tárgyalja meg és nyilvánítson véleményét.

• *A Seniorok Tanácsa az előterjesztéssel egyetért. Kezdeményezi Stasney Albert, Lámfalussy Sándor és Vági István mellszobrának, a megnevezés sorrendjében történő felállítását a Soproni Egyetem botanikus kertjében.* A szobor készítésének és járulékos feladatainak szervezését javasolja az Egyesület következő

évi munkaprogramjába beiktatni. A javaslat a következőkkel kiegészítve kerüljön az OEE Elnöksége elé.

• *A Seniorok Tanácsa – Lutonszky Z. közreműködésében – vállalja a szobrok művészi megmintázásának és feltételeinek szervezését.*

• *Az (O.E.) Egyesület vezetése vállalja fel a terv megvalósítási feltételeinek a megszervezését. Nevezetesen az Egyesület vezetésével a botanikus kerti felállítás hozzájárulásának, engedélyeztetésének az intézését, valamint a megmintázott szobor kiöntési, alapzat-elkészítési és felállítási munkálatai költségeinek a biztosítását.*

Közös feladat a nevezettek minél jobb arckép fotójának „keresése”, fogadása, amelyre ezúton is felhívással élünk a tagság felé.

Az ülést az elnök a következő évi program vázlatos ismertetése után beárta.

Dr. S. Nagy László
elnök

Búcsú Varga Józseftől

Tisztelt Jóska Bátyám!

Az Észak-Magyarországi Erdőgazdasági Részvénytársaság nevében búcsúzom Varga József erdőmérnöktől, nyugalmazott vezérigazgató-helyettestől.

Halálod híre utáni pillanatban időutazásként megéltem mindazt, ami összekapcsolt, ami közös volt bennünk.

Sopronban kezdődött, a sport volt, ami összekapcsolt. Mindketten az Alföldről indultunk, és itt maradtunk Észak-Magyarországon.

Negyvenkét évi ismeretség köt össze, melynek eseménye jelen búcsúztatóban el nem mondható, csak néhány személyes jellegű kapcsolat.

Azon szerencsésnek mondhatom magam, aki beosztott munkatársad és több esetben megkezdett munkád folytatója lehettem.

A Műszaki Erdészeti szervezésében, majd összevonás után a LÁEV üzemvezetőjeként gazdaságunk összetett feladatainak irányítását láttad el. Tevékenységi körödbe tartozott a javító és karbantartó műhely, gépüzem, magas- és mélyépítés, valamint a vasútüzem. Az üzemre háruló összetett feladatokat az állam és a gazdaság elvárásainak megfelelően megoldottad, az üzem fejlődött, gyarapodott.

Elméleti és szakmai felkészültséged itt teljesedett ki, mely jól hasznosult a Lillafüredi Erdészeti fakitermelési munkamódszerek folyamat gépesítésénél.

Mindig határozott, következetes és célratörő voltál. Az igaz ügyért, „kiskun” következetességgel küzdöttél.

Magad és munkatársaid részére a mércét mindig magasra emeltem.

Az Erdőgazdaság központjába történt át-

helyezéssel következetes irányításod mellett az erdőgazdaság eredménye folyamatosan javult.

Kilencszer kaptál a Vállalat Kiváló Dolgozója, két alkalommal az Erdészeti Kiváló Dolgozója miniszteri kitüntetést és 1986-ban a Munka Érdemrend Bronz fokozatát.

Jó szervezőképességed és személyes példamutatásod eredményeként gyarapodott Miskolc város (parkosítások, gyermekváros, gyermekórház). Segítetted a sportot, a DVTK labdarúgó szakosztályát és a Magyar Honvédelmi Sportszövetséget.

Hirtelen halálod mindenkit megdöbbentett, de megmaradnak az általad megépített feltáróutak, épületek, erdőgazdasági létesítmények a bükki és zempléni erdőkben.

Érzéseinket Dsida Jenő Vonaton éjjel című versének részletével tudom kifejezni.

„Hallgatag éj van, s utazom,
köröttem asszony, férfi, leány-
Élet-vonatom ritmusa gördül,
kemény kereken zokogón zördül,
és lázas szemű, idegen arcom
halovány,
halvány,
halvány.

Hallgatag éj van, s utazom,
s szürke hegyekből koszorú
nyúlik a felhős, árnyas egekbe
komoran, busan ránk-fenyegetve,
s odakünt minden elmaradó fa
szomorú,
szomorú,
szomorú.”

Nyugodj békében!

Korek Károly